

og Dansk Folkeparti har besluttet, at det er langt vigtigere at få private firmaer ind og lave ældrepleje, end det er at sikre, at der er hjemmehjælp nok til de ældre.

Tilsvarende har vi set på børnehaverområdet, at man har sagt, det er vigtigere, at private firmaer får lov til at tjene penge på børnehaverne end at sikre, at der er offentlige børnehaver i landdistrikterne. Så hvor er det, kommunerne får et større råderum?

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Jeg tror, at fru Line Barfod indledningsvis misforstod lidt, hvad jeg sagde, for jeg sagde, at kommunerne har et større råderum end man har i regionerne. Det var det, jeg svarede på. Men jeg ønsker et stort råderum for kommunerne, og jeg tager afstand fra ordet statsstyring, fordi statsstyring virker, som om nogen kommer og fastsætter nogle meget snævre grænser. Og det føler jeg slet ikke er tilfældet i kommunerne.

Kl. 13.45

Jeg vil godt sige, at for Det Konservative Folkeparti er privatiseringen ikke et mål i sig selv. Det her er ikke en reform med henblik på at privatisere, men der kan blive visse opgaver, som det kan være hensigtsmæssigt at privatisere, så det vil være mit svar på det.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det er muligt, at det ikke er Det Konservatives mål med reformen, men det har jo ligget klart fra både Venstres politiske ordfører hr. Jens Rohde og beskæftigelsesministeren, at en væsentlig del af formålet med den reform har været privatisering. Det var jo også det, der fik Falck og ISS og andre ud at juble, da man lancerede reformen, fordi de kunne se, at nu fik de et større marked.

Derfor vil jeg igen høre, hvor det er, at kommunerne får bedre mulighed for at træffe beslutninger selv, hvis der samtidig kommer en meget større styring – så kan det godt være, at hr. Christian Wedell-Neergaard ikke kan lide ordet statsstyring – fra embedsmænd og regering i København af, hvad det helt ned i detailplan er, man skal lave ude i kommunerne.

For det hjælper ikke noget, at man formelt har beslutningsretten på nogle områder, hvis der samtidig er nogle meget snævre krav i love og bekendtgørelser og cirkulærer for, hvordan man så skal udføre opgaven. Så hvad er det, hr.

Christian Wedell-Neergaard opfatter, som at kommunerne har råderum og har ret til selv at træffe afgørelser?

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Jeg tror, man skal være forsigtig med at tage fat på problemstillingen, som om det skulle være en følge af reformen, denne øgede statsstyring eller kontrol. Det er jo klart, at der hele tiden vil være et ønske om at have et optimalt skolevæsen, at have optimal børnepasning, at have en optimal ældrepleje, og det er inden for de områder, at man lokalt, i det lokale demokrati, skal kunne fastlægge egne løsninger, blot man overholder visse overordnede spilleregler.

Så vil jeg sige, at kommunerne jo får et større råderum i form af, at de bliver større. De får altså bedre mulighed for at lave en planlægning, som er sammenhængende i deres område. De får mulighed for at lave borgerservicecentre, det er jo en af de love, vi skal have fat på her snart, som er en fremskudt forvaltning tæt på borgerne med nem adgang. Så der ligger i lovpakken også nogle muligheder for bedre service over for borgerne.

Første næstformand (Svend Auken):

Næste ordfører er fru Margrethe Vestager.

Margrethe Vestager (RV):

Det Radikale Venstre har i hele den nu efterhånden 2 år lange diskussion om strukturreform haft den tilgang, at det, der er væsentligt for os som land, og det, der er vigtigt for os som borgere, er, hvordan opgaverne løses. Det andet er, at de løses i en demokratisk ramme, sådan at vi som borgere faktisk har noget at deltage i, at det giver mening for os at deltage både i det lokale demokrati, i det regionale og i det landsdækkende, fordi der faktisk er mulighed for at påvirke de ting, som foregår der, hvor vi har muligheder for at deltage.

Derfor er diskussionen om strukturreform heller ikke en diskussion om at have tillid eller ikke at have tillid til lokale politikere. Det er en diskussion om, hvad karakteren af de forskellige opgaver er, hvad der er vores ambition for de forskellige opgaver, og hvad det er for nogle særlige hensyn, der skal tages, især for de opgaver, som vedrører sårbare grupper, mindretal eller ting, som fremtiden måske i særlig grad stiller krav til os om at håndtere på nænsom vis.